

יֵדַע קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מֵאֵן הָוּה אֶתִּי. אֵלֵא
לְאִייתָאָה עוֹבְדָא לְרַעוּתֵיהָ.

וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן וְגו' וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יי' וַיֹּאמֶר
מִשׁוּט בְּאָרְץ. מִכָּאן אֲוִלִּיפְנָא, דִּישׁוּבָא
דְּאַרְעָא אֲתַמְסֵר לְסַטְרִין אֲחֵרִין, פֶּר אֲרַעָא
דִּישְׂרָאֵל בְּלַחֲדָהָא. פִּינּוּן דְּאֵמַר מִשׁוּט בְּאָרְץ,
אֲשַׁנַּח קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבַעֵי לְמַחְוֵי דְלְטוּרָא
עַלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל. מִיָּד, (איוב א') וַיֹּאמֶר יי' אֶל הַשָּׁטָן
הַשְּׂמֵת לְבָךְ עַל עַבְדֵי אֵיזֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרְץ.

חֲמָא שְׁעָתָא לְמִיחַב לִיה חוֹלְקָא, בְּמָה
דִּיתַעְסַק, וַיִּתְפַּרֵּשׁ מִנֵּיחֵי דִישְׂרָאֵל, וְהָא
אוֹקְמוּתָהּ, לְרַעֲיָא דְבַעֲא לְמַעַבְר עֲאֲנִיה בְּחַד
נְהָרָא וְכו', מִיָּד אֲתַעְסַק בֵּיה הַהוּא שָׁטָן, וְלֵא
קְטָרְג עַלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל.

לשון הקודש

שְׂרׁוּעָה לְהִיּוֹת מְלָשִׁין עַל יִשְׂרָאֵל. מִיָּד –
וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן הַשְּׂמֵת לְבָךְ עַל
עַבְדֵי אֵיזֹב כִּי אֵין כְּמוֹהוּ בְּאָרְץ.

רָעָה שְׁעָה לְתַת לּוֹ חֶלֶק בְּמַה שְׂוִיתַעְסַק,
וַיִּפְרַד מִיִּשְׂרָאֵל, וְהָרִי פְּרִשְׁתָּהּ, לְרׁוּעָה
שְׂרַעָה לְהַעֲבִיר אֶת עֲאֲנֵי בְּנֵהָר אַחַד
וְכו', מִיָּד הַתַּעְסַק בּוֹ אוֹתוֹ שָׁטָן וְלֵא
קְטָרְג עַל יִשְׂרָאֵל.

הַשָּׁטָן מֵאֵן תְּבֵא. וְכִי לֹא הָיָה יוֹדַע
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵאִיפֹה הָיָה בָּא?
אֵלֵא לְהַבִּיא אֶת הַמַּעֲשָׂה לְרַעוּנּוֹ.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן וְגו' וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת
ה' וַיֹּאמֶר מִשׁוּט בְּאָרְץ. מִכָּאן לְמַדְנּוּ
שְׁיִשׁוּב הָאָרְץ נְמַסֵּר לְעַדְדִים אֲחֵרִים,
פֶּרֶט לְאָרְץ יִשְׂרָאֵל לְבַדָּהּ. פִּינּוּן שְׂאֵמַר
מִשׁוּט בְּאָרְץ, הַשְּׁנִיחַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יי וַיֹּאמֶר הֲתַנֵּם יָרָא אֵיזֹב אֱלֹהִים.
לָאו תָּוֹהָא לְעַבְדָּא דְמֵאֲרִיָּה עֶבֶד לִיה כָּל
רְעוּתִיה, דִּיהָא דְחִיל לִיה, אַעְדֵי אֲשַׁנְחֹתְךָ מִנִּיה,
וְתַחֲמִי אִי דְחִיל לְךָ וְאִם לָאו.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְעָאקוּ, כִּד אֲתִיְיָב חוֹלְקָא חָדָא
לְהֵאִי סֵטֶר לְאֲתַעְסְקָא בֵּיה, אֲתַפְרִישׁ לְבַתָּר
מִכָּלָא. כְּנֻוּנָא דָּא שְׁעִיר בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ. שְׁעִיר בְּיוֹמָא
דְכַפּוּרִי. בְּגִין דְאֲתַעְסְקָא בֵּיה, וְשָׁבִיב לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל
בְּמַלְכִּיהוֹן, וְהָכָא, מָטָא זְמָנָא לְמִיטָל חוֹלְקָא דָּא,
מִכָּל זְרַעָא דְאַבְרָהָם, בְּסֵטֶרָא אַחְרָא. כְּמָה דְאֲתַ
אָמַר, (בראשית כ"ב) הִנֵּה יִלְדָה מִלְּכָה גַם הִיא וְגו' אֶת
עוֹץ כְּבוֹרוֹ וְגו'.

וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְאָמַר מְשׁוּט בְּאַרְצָא, בְּעָא
מִיְנִיה, לְמַעַבְדַּ דִּינָא בְּיִשְׂרָאֵל, דִּהָא דִּינָא
הָהָא לִיה עַל אַבְרָהָם, לְמַתְבַּע מִקּוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שְׁעִיר בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּדִי שְׂיִתַּעְסַק בּוֹ
וַיַּעֲזֹב אֶת יִשְׂרָאֵל עִם מַלְכָּם, וְכֹאֵן הִגִּיעַ
זְמַן לִפְלֹ חֲלֹק זֶה מִכָּל זֶרַע אַבְרָהָם בְּצַד
הָאֲחֵר, כְּמוֹ שֶׁאָמַר (בראשית כב) הִנֵּה יִלְדָה
מִלְּכָה גַם הִיא וְגו' אֶת עוֹץ כְּבוֹרוֹ וְגו'.

וּבֵּא רְאָה, בְּשַׁעְתָּא שְׁאָמַר מְשׁוּט בְּאַרְצָא,
רְצָה מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת דִּין בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁהָרִי
דִּין הָהָא לּוֹ עַל אַבְרָהָם לְתַבַּע מִן הַקּוּדֶשׁ

וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת ה' וַיֹּאמֶר הֲתַנֵּם יָרָא
אֵיזֹב אֱלֹהִים. אֵינִן תְּמִיחָה עַל עֶבֶד שְׂרַבּוֹ
עוֹשֶׂה לוֹ כָּל רְצוֹנוֹ שִׂיחִיָּה יָרָא מִמֶּנּוּ.
הֵסֵר מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׁנֵחֹתֶךָ, וְתִרְאָה אִם
יִפְחַד מִמֶּךָ אִם לֹא.

כֹּא רְאָה, בְּשַׁעְתָּא אֲרָה, בְּשַׁנְתָּן חֲלֹק
אַחַד לְצַד הַזֶּה לְהִתַּעְסַק בּוֹ, נִפְרָד אַחַר
כֵּן מִהַכָּל. כְּמוֹ זֶה שְׁעִיר בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ,

בְּגוֹן, וְלֹא אֶתְעַבֵּיד דִּינָא בְּיַצְחָק, כִּד אֶתְקָרִיב עַל
 גַּבֵּי מִדְּבַחָא, דִּהָא לָא הוּה לִיָּה לְאַחֲלִפָּא קַרְבָּנָא
 דְּאַזְמִין עַל מִדְּבַחָא, בְּאַחֲרָא, (וּכְן בְּכָל סִטְרָא דְלִיָּה) כְּמָה
 דְּאַתְ אָמַר, (וַיִּקְרָא כ"ז) לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ. וְהָכָא קָאִים יַצְחָק
 עַל גַּבֵּי מִדְּבַחָא, וְלֹא אֲשַׁתְּלִים מֵיָּה קַרְבָּנָא, וְלֹא
 אֶתְעַבֵּיד בֵּיה דִּינָא, וּבְעָא דָּא מַעַם קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, כְּמָה דְּבְעָא דִּינֵיה דִּיּוֹסֵף לְכַמָּה דְרִין. וְכָל
 מָה דְּבְעָא, בְּאַזְרַח דִּינָא בְּעָא.

וּמַהֲהוּא זְמַנָּא דְּאַשְׁתְּזִיב יַצְחָק, וְאַתְחַלֵּף קַרְבָּנֵיה,
 זְמִין לִיָּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְהַהוּא
 מְקַטְרָגָא, הַאי לְחוֹלְקִיָּה, כְּמָה דְּאַתְ אָמַר הֵינָה
 יְלָדָה מַלְכָּה גַם הִיא וְגו' אֶת עוֹיֵן בְּכוֹרוֹ. וְהָכָא,
 מְטָא לְמִיטָל חוֹלְקִיָּה עֲלֵיה, מְכָל זְרַעִיה דְּאַבְרָהָם,
 וְלֹא יִקְרַב בְּסִטְרָא אַחֲרָא.

לשון הקודש

לְכַמָּה דוֹרוֹת מְאַחַר יוֹתֵר, וְכָל מָה
 שְׂרָצָה - רָצָה בְּדִרְוֵי דִין.
 וּמֵאוֹתוֹ זְמַן שְׁנַצֵּל יַצְחָק וְהַתְחַלֵּף
 קַרְבָּנּוֹ, הַזְמִין לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְאוֹתוֹ מְקַטְרָג זֶה לְחַלְקוֹ, כְּמוֹ שְׁנַצֵּמַר
 הֵנָּה יְלָדָה מַלְכָּה גַם הִיא וְגו' אֶת עוֹיֵן
 בְּכוֹרוֹ. וְכֵאֵן הִגִּיעַ לְשַׁל חֲלָקוֹ עֲלָיו מְכָל
 זְרַעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם וְלֹא יִקְרַב לְצַד אַחֲרָא.

בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוֹם שְׁלֹא נַעֲשֶׂה דִין
 בְּיַצְחָק כְּשֶׁהִקְרַב עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, שְׁהָרִי
 לֹא הָיָה לוֹ לְהַתְחַלֵּף קַרְבָּן שְׁמִזְמִין עַל
 הַמִּזְבֵּחַ בְּאַחֲרָא, (וּכְן בְּכָל צַד שְׁלוֹ) כְּמוֹ שְׁנַצֵּמַר
 לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ. וְכֵאֵן עֲמַד יַצְחָק עַל גַּבֵּי
 הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא הִשְׁתַּלֵּם מִסְּגוֹ קַרְבָּן וְלֹא
 נַעֲשֶׂה בּוֹ דִין, וְרָצָה אֶת זֶה מַעַם הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׂרָצָה אֶת דִּינּוֹ שֶׁל יוֹסֵף

וּכְלָא בְּדִינָא אָתָּא. (ס"א לְבִיחָה) בְּמָה דְאִיהוּ דָן, הָכִי
 אֲתַדְּן. בְּגִין דְאִיזַב מְקַרְיָבֵי עֵיטָא דְפַרְעָה
 הָזָה, וְכַד קָם פַּרְעָה עַל־יְהוּ דִישְׂרָאֵל, בָּעָא לְקַטְלָא
 לֹון. אָמַר לִיה לָא, אֶלָּא טוֹל מְמוֹנְהוֹן וְשְׁלוּט עַל
 גּוּפִיהוֹן, בְּפוּלְחָנָא קְשִׁיָּא, וְלָא תְקַטּוּל לֹון. אָמַר
 לִיה קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא, תְּיִידָה, בְּחַהוּא דִינָא מִמָּשׁ,
 תְּהִיא דְאִין, מַה כְּתִיב, (אִיזַב ב') אִוְלָם שְׁלַח נָא יָדְךָ
 וְנַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ וְגו'. בְּמָה דְאִיהוּ דָן, בִּיה
 אֲתַדְּן. וְאִף עַל גַּב דְּבַבְלָא שְׂאֵר הָזָה דְחִיל לְקוּדְשָׁא
 בְרִידָה הוּא.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, אִף אֶת נַפְשׁוֹ שְׂמוֹר. וְאֲתִיְהִיב
 לִיה רְשׁוֹ, לְמַשְׁלֵט עַל בְּשָׂרָא, בְּגִין רְזָא
 דְכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית ו') קִץ כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנַי וְאוֹקְמוּהָ,
 בָּא לְפָנַי וְדָאִי, וְדָא אִיהוּ קִץ כָּל בְּשָׂר, וְלָא רוּחָא.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׂהוּא דָן - כִּד נְדוּן. וְאִף עַל גַּב שְׂבָבָל
 הַשְּׂאֵר הִיָּה יָרָא מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 בָּא וְרָאָה מַה פְּתוּב, אִף אֶת נַפְשׁוֹ
 שְׂמַר. וְנִתְנָה לוֹ רְשׁוּת לְשֵׁלֵט עַל הַבְּשָׂר,
 מִשּׁוּם הַסּוּד שְׂפָתוּב (בְּרַאשִׁית ו) קִץ כָּל
 בְּשָׂר בָּא לְפָנַי, וּפְרָשׁוּהָ, בָּא לְפָנַי וְדָאִי.
 וְהוּוּ קִץ כָּל בְּשָׂר, וְלָא רוּחָא. וְנִתְנָה
 שְׂהוּא קִץ שְׂבָבָא מִצַּד הַחֲשָׁד, כְּמוֹ
 שְׂנֵאמַר (אִיזַב כח) קִץ שָׁם לַחֲשָׁד וּלְכָל

וְחַבְלָא בָּא בְּדִין (אֶצְלוּ). כְּמוֹ שְׂהוּא דָן -
 כִּד נְדוּן. מִשּׁוּם שְׂאִיזַב מְקַרְבֵי הַעֲצָה
 שְׁל פַרְעָה הִיָּה, וּכְשֶׁעֲמַד פַּרְעָה עַל
 יִשְׂרָאֵל, רָצָה לְהַרְגֵּ אוֹתָם. אָמַר לוֹ, לָא,
 אֶלָּא קַח מְמוֹנָם וְשֵׁלֵט עַל גּוּפָם בְּעִבּוּדָה
 קְשָׁה, וְאֵל תְּהַרְגֵ אוֹתָם. אָמַר לוֹ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, תְּיִידָה, בְּאוֹתוֹ דִין מִמָּשׁ תְּהִיָּה
 נְדוּן. מַה פְּתוּב? (אִיזַב ו) אִוְלָם שְׁלַח נָא
 יָדְךָ וְנַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ וְגו'. בְּמַה

וְאִתְמַר, דְּאִיהוּ קִין דְּאִתִּי מִסְטָרָא דְחֻשְׁדַּי, כְּמָה
 דְּאִתְּ אָמַר, (איוב כ"ח) קִין שָׁם לְחֻשְׁדַּי וְלְכָל תְּכַלִּית
 הוּא חוֹקֵר. וְלְכָל בְּשָׂרָא, בְּגִין דְּאִית קִין אַחְרָא,
 וְאִקְרִי (דניאל י"ב) קִין הַיְמִין, וְדָא אִיהוּ קִין אַחְרָא,
 מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, דְּאִיהוּ חֻשְׁדַּי. וְעַל דָּא אֲתִיְהִיב
 לִיה רְשׁוּ בְּעַצְמוּ וּבְשָׂרוֹ.

וְתַסִּיתְנִי בּוּ לְבַלְעוּ. אִי הָכִי, לָאוּ בְּדִינָא הָזָה,
 אֶלָּא בְּמִימַר הַהוּא מְקַטְרָנָא, דְּאִסִּית
 לִיה, וְאִסְטִי לִיה. אֶלָּא, כִּלְאֵ בְּדִינָא הָזָה, וְהָכִי
 אָמַר לוֹ אֱלִיהוּא, (איוב ל"ד) כִּי פִעַל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ
 וּכְאֲרַח אִישׁ יִמְצִיאֵנּוּ. וְהָכִי הָזָה כְּמָה דְּאִתְמַר,
 כְּמָה דְּאִיהוּ גִזַּר, הָכִי אֲתַגְזֹר עָלֶיהָ.

וְהֵאֵי דְאָמַר וְתַסִּיתְנִי בּוּ לְבַלְעוּ חֲנָם, וְתַסִּיתְנִי
 לְבַלְעוּ לָא כְּתִיב, אֶלָּא וְתַסִּיתְנִי בּוּ, בִּיה
 קִינָא בְּדַעְתִּיהָ, דְּאִיהוּ חָשִׁיב דְּהָא תַסִּיתְנִי, כְּמָה

לשון הקודש

וְכַד אָמַר לוֹ אֱלִיהוּא, (שם לד) כִּי פִעַל
 אָדָם יִשְׁלָם לוֹ וּכְאֲרַח אִישׁ יִמְצִיאֵנּוּ. וְכַד
 הָיָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, כְּמוֹ שֶׁהוּא גִזַּר – כַּד
 נִגְזַר עָלָיו.

וְזָה שֶׁאָמַר וְתַסִּיתְנִי בּוּ לְבַלְעוּ חֲנָם.
 וְתַסִּיתְנִי לְבַלְעוּ לָא כְּתוּב, אֶלָּא וְתַסִּיתְנִי
 בּוּ, בּוּ עוֹמֵד בְּדַעְתּוֹ, שֶׁהוּא חָשִׁב שֶׁהָרִי

תְּכַלִּית הוּא חוֹקֵר. וְלְכָל בְּשָׂרָא, מִשּׁוּם
 שֶׁיֵּשׁ קִין אַחֵר, וְנִקְרָא קִין הַיְמִין, וְהוּוּ קִין
 אַחֵר מִצֵּד הַשִּׁמְאֵל שֶׁהוּא חֻשְׁדַּי, וְלִכְּנֵן
 נִתְּנָה לוֹ רְשׁוּת בְּעַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ.

וְתַסִּיתְנִי בּוּ לְבַלְעוּ. אִם כַּד, לֹא בְּדִין
 הָיָה, אֶלָּא בְּמִאֲמַר אוֹתוֹ מְקַטְרָג שֶׁהִסִּית
 אוֹתוֹ וְהִסְטָה אוֹתוֹ, אֶלָּא הִכָּל הָיָה בְּדִין.

דַּאת אָמַר (איוב י') וְעַל עֲצַת רְשָׁעִים הוֹפְעֵתָ. (אָמַר אִיּוֹב
 אֶת־פִּתְיוֹתַי עַל מִיָּמְרֵךְ דְּהָהוּא מִקְסָרְגָא) כְּגִוּוֹנָא דָא, (תהלים ע"ה) וַיִּפְתּוּהוּ
 בְּפִיָּהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ לוֹ. וַיִּפְתּוּהוּ וַיִּכְזְבוּ לוֹ. לָא
 כְּתִיב, אֶלָּא וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם. בְּפִיָּהֶם קִיַּמָּא מְלָה
 דָּא דְהָא אֶת־פִּתְתָהּ. (דף ל"ג ע"ב).

אָמַר רַבִּי אַבְא, כִּלְאֵה הוּא שְׁפִיר, אֲבָל הָכִי
 אוֹלִיפְנָא, דִּתְנֵן, סָלִיק וְאַסְטִין. וְכִי אִיהוּ
 יָכִיל לְאַסְטָנָא, אִין. דְּהָא אִיהוּ מְלָךְ זְקֵן וְכִסִּיל,
 דְּכְתִיב, (קהלת ד') טוֹב יֶלֶד מִסֶּכֶן וְחָכָם מִמְּלָךְ זְקֵן
 וְכִסִּיל. וְעַל דָּא, יָכִיל לְאַסְטָנָא לְבַר נָשׁ. מָאִי
 טַעְמָא. בְּגִין דְּאִיהוּ מְהִימָן עַל עוֹבְדוֹי דְּבְנֵי נְשָׂא.

תָּא חַזִּי, הָאִי בְּדִינָא דִּיחִיד, אֲבָל בְּדִינָא דְעֵלְמָא,
 כְּתִיב, (בראשית י"א) וַיֵּרֶד יֵי' לְרָאוֹת. (בראשית י"ח)
 אַרְדָּה נָא וְאַרְאָה. דְּלָא אֶתִּיחִיב מְהִימְנוֹתָא אֶלָּא

לשון הקודש

הוא יכול להסטין? כן, שְׁהַרִי הוא מְלָךְ
 זְקֵן וְכִסִּיל, שְׁכַתוֹב (קהלת ד') טוֹב יֶלֶד
 מִסֶּכֶן וְחָכָם מִמְּלָךְ זְקֵן וְכִסִּיל. וְעַל זֶה
 יָכִיל לְהַסְטִין לְאָדָם. מָה הַטַּעַם? מְשׁוּם
 שֶׁהוּא נֶאֱמָן עַל מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם.

בֵּא רְאָה, זֶה בְּדִין הַיְחִיד, אֲבָל בְּדִין
 הָעוֹלָם כְּתוּב (בראשית יא) וַיֵּרֶד ה' לְרָאוֹת.
 אַרְדָּה נָא וְאַרְאָה. שְׁלָא נְתַנְהָ הָאֱמוּנָה

תְּסִינְגִי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר וְעַל עֲצַת רְשָׁעִים
 הוֹפְעֵתָ. וְאָמַר אִיּוֹב, הִתְפַּתִּי עַל דְּבָרֵי אוֹתוֹ מִקְסָרְגָא כְּמוֹ
 זֶה (תהלים ע"ה) וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם וּבִלְשׁוֹנָם
 יִכְזְבוּ לוֹ. וַיִּפְתּוּהוּ וַיִּכְזְבוּ לוֹ לָא כְּתוּב,
 אֶלָּא וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיָּהֶם. בְּפִיָּהֶם עוֹמֵד
 הַדְּבָר הַזֶּה, שְׁהַרִי הִתְפַּתָּהּ.

אָמַר רַבִּי אַבְא, הַכֹּל הוּא יָפָה, אֲבָל
 כִּדְ לְמַדְנֵנוּ, שְׁשִׁנְיָנוּ, עוֹלָה וּמִסְטִין. וְכִי

בִּידֵיהָ בְּלַחֲדוֹי, דְּהָא לָא בְּעָא לְאוּבְדָא עֲלֵמָא, עַל
 מִימְרָ דְּתַהוּא מְקַטְרָנָא, דְּתִיאֻבְתִּיהָ אִיהוּ תְדִיר
 לְשִׁיעָאָה. מְנַלְן דְּכַתִּיב, (איוב כ"ח) קִין שָׁם לַחֲשָׁךְ וּלְכָל
 תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר. לְשִׁיעָאָה כְּלָא, הוּא חוֹקֵר. וְדָא
 אִיהוּ קִין כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנֵי, וְדָאי בְּגִין לְשִׁיעָאָה.

וְתָא חַזִּי, וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב
 עַל יְיָ. כְּמָה דְּאֶתְמַר. וְתַהוּא יוֹמָא, קִיִּימִין
 תְּרִין סְטָרִין, לְקַבְלָא בְּנֵי עֲלֵמָא. כָּל אֵינֻן דְּאֶתְיִין
 קָמִי קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּתִיּוּבְתָא וּבְעוּבְדִין טָבִין,
 אֵינֻן וְכִין לְמַחְוֵי כְּתִיבִין לְגַפִּיהָ דְּתַהוּא סְטָרָא
 דְּאִיהוּ תַיִם, וְאַפִּיק תּוֹצְאוֹת תַיִם. וּמָאן דְּאִיהוּ
 מְסֻטְרִיהָ, אַכְתִּיב לְתַיִם. וְכָל אֵינֻן דְּאֶתְיִין בְּעוּבְדִין
 בִּישׁוּן, אֵינֻן כְּתִיבִין לְתַהוּא סְטָרָא אַחְרָא דְּאִיהוּ
 מוֹתָא, וְאַקְרִי מוֹת, וּבִיה שְׂרִיא מוֹתָא.

לשון הקודש

ואותו יום עומדים שני צדדים בנגד בני
 העולם. כל אותם שבאים לפני הקדוש
 ברוך הוא בתשובה ובמעשים טובים,
 הם זוכים להיות פתובים אצל אותו צד
 שהוא תיים, ומוציא תוצאות תיים. ומי
 שהוא מצדו, נכתב לתיים. וכל אותם
 שבאים במעשים רעים לאותו צד, הם
 נכתבים לאותו צד אחר שהוא מות,
 ונקרא מות, ובו שורה המות.

אלא בידו לבדו, שחרי לא רצה לאבד
 את העולם על מאמר אותו מקטרג
 שתשוקתו תמיד להשמיד. מנין לנו?
 שכתוב (איוב כח) קין שם לחשך ולכל
 תכלית הוא חוקר. להשמיד הכל הוא
 חוקר. וזהו קין כל בשר בא לפני, ודאי
 כדי להשמיד.

ובא ראה, ויהי היום ויבאו בני
 האלהים להתיצב על ה', כמו שנאמר.